

POSTANOWIENIE

Dnia 28 lipca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa J.K.L.
przeciwko Skarbowi Państwa - Nadleśniczemu Nadleśnictwa Ł.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 lipca 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki
od wyroku Sądu Okręgowego w P.
z dnia 28 lipca 2016 r., sygn. akt IV Ca (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania**
- 2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz strony pozwanej.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna powódki od wyroku Sądu Okręgowego w P. z dnia 28 lipca 2016 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na nieważność postępowania, jej oczywistą zasadność oraz występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazane przez skarżącego podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzą. Brak jest podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania. Jak trafnie podniesiono w odpowiedzi na skargę kasacyjną

S.M.W.W. nie brała udziału w postępowaniu, w szczególności nie uzyskała statusu strony procesu cywilnego. Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika, że pozbawiona możliwości obrony swoich praw może być tylko strona w procesie (por. np. wyrok z dnia 31 stycznia 2014 r., II CSK 254/13). Z orzecznictwa Sądu Najwyższego wynika także, że niezależnie od tego, czy po stronie powodowej lub pozwanej występowały w procesie wszystkie podmioty, których udział był konieczny, to ocena tego faktu może być dokonywana tylko na podstawie przepisów prawa materialnego, które określają granice łącznej legitymacji procesowej. S.M.W.W. została zawiadomiona o toczącym się postępowaniu i miała możliwość przystąpienia do niego w charakterze interwenienta, jednakże jak wynika z akt sprawy zachowała bierną postawę, co wskazuje na to, że nie była zainteresowana udziałem w postępowaniu.

Twierdzenie o istnieniu przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, nie znajduje dostatecznego uzasadnienia w świetle argumentacji przytoczonej w tym zakresie przez skarżącą. W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na

uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi. Dla takiej oceny stanowisko przedstawione przez skarżącego, związane z zarzutem „rozpoznania przez sąd drugiej instancji apelacji, pomimo ewidentnego braku analizy akt księgi wieczystej, które nie zostały wraz z apelacją przekazane sądowi drugiej instancji”, nie daje zaś podstaw.

W orzecznictwie podkreśla się, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonego przepisu nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08 i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08).

Powoływanie się przez skarżącą na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego wymaga odpowiedniego sformułowania tego zagadnienia, wskazania przepisów prawa, na których tle zagadnienie się wyłoniło oraz przedstawienia argumentacji jurydycznej uzasadniającej możliwość rozbieżnych ocen prawnych oraz istotności tego zagadnienia. Rozstrzygnięcie zagadnienia prawnego o znaczeniu uniwersalnym, musi mieć jednocześnie także znaczenie dla sposobu rozstrzygnięcia sprawy, w której zagadnienie powstało.

Argumentacja prawna powołana przez skarżącą w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz przedmiot przedstawionego zagadnienia dotyczącego kwestii „czy sąd powszechny - powołując się na fakt stosowania, opublikowania oraz formalnego uchylenia dekretu PKWN z dnia 12 grudnia 1944 r. o przejęciu niektórych lasów na własność Skarbu Państwa (Dz. U. Nr 15, poz. 82 ze zm.) może uznać, że stanowił on podstawę przejścia własności na Skarb Państwa w sytuacji, gdy zostało udowodnione, że w istocie dekret ten był aktem nieistniejącym (*actum non existens*) jako wydanym z naruszeniem art. 16 Wewnętrznego Regulaminu Urzędowania Polskiego

Komitetu Wyzwolenia Narodowego z dnia 19 sierpnia 1944 r.”, nie pozwala zaś przyjąć, aby zagadnienie to mogło – z punktu widzenia okoliczności rozstrzyganej sprawy – być uznane za istotne zagadnienie prawne w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zostało dostatecznie wyjaśnione w dotychczasowej judykaturze Sądu Najwyższego (por. np. wyroki z dnia 14 września 2006 r., III CSK 119/06 i z dnia 13 lutego 2003 r., III CKN 1492/00). Nie istnieje zaś potrzeba wykładni przepisów prawa ani nie występuje istotne zagadnienie prawne, jeżeli Sąd Najwyższy na ten temat wyraził już swój pogląd we wcześniejszym orzecznictwie, a nie zachodzą okoliczności uzasadniające zmianę tego poglądu.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c

aj